

VECKOBLADET

Utkommer fredagar

28:e årg. 2002 Fredag 20 september

25

Innan inbördeskriget bryter ut

Att vara medlem i Vänsterpartiet känns just nu som att vara medlem i en mycket ortodox kyrka.

Eller kanske är jag orättvis mot de religiösa samfundet när jag säger så? När jag skriver detta, på valdagen, vet vi inte hur det har gått. I allra bästa fall två riksdagsmandat, i näst bästa ett mandat. I värsta fall inget mandat alls. och då tror jag att häxbålen kommer att flamma högt hela hösten.

För en organisation som är sämre på konfliktlösning än vad Vänsterpartiet i Lund är har jag svårt att tänka mig. Man kan fråga sig om vi är vuxna människor eller ej. Och hur många aktiva och kunniga personer har vi råd med att på olika sätt kasta ut eller passivisera. Medlemsvård är sannerligen ett ord som vi borde fundera på innebordeen i.

Jag känner ett behov av att deklarerar min Tro och skälen för den, nu innan inbördeskriget eventuellt bryter ut på allvar.

1. Jag står bakom Kryssa Karin-kampanjen. Det gör jag inte för att jag tycker exakt likadant som Karin i alla frågor, men av två skäl:

a) Jag var en av dem som var på mötet där Karin nominerades till riksdagslistan, och som känner mig grundligt lurad. De personer som jag valde till ombud på valkonferensen sa inte med ett ord att de skulle rösta på någon annan kandidat till förstaplatsen; om de hade gjort det hade jag aldrig röstat på dem. Så som de bär man sig inte åt, inte i några sammanhang. Vad har en sådan tystnad när man låter sig väljas med organisationsdemokrati eller politisk etik att göra?

b) I motsats till andra jag mött i Vänsterpartiet tar Karin sitt representativa uppdrag på allvar. Både när hon satt i miljö- och hälsoskyddsämnden och nu när hon suttit i riksdagen, har man kunnat kontakta henne och be henne ta upp frågor som man som medborgare tycker är angelägna. Och hon har gjort det. Så väntar jag mig att de jag väljer som representanter ska uppfatta sitt uppdrag.

2. Jag frågade Karin om hon inte ville starta en personvalskampanj. Det ville hon inte. Om jag minns rätt var hennes skäl att hon böjde sig för valkonferensens beslut. Jag respekterade den inställningen, liksom jag respekterar att hon så småningom ändrade sig. Men jag tycker att det är olyckligt att det blivit som det blivit, med en gruppering bakom Karin och uttalanden om "ett modernt, öppet och resultatintriktat vänsterparti" (som det står i den annons som bl. a. jag under-

tecknat) och uttalanden om att det även är "k-märkta" medlemmar som står bakom Kryssa Karin-kampanjen. Jag antar att jag är en av dem som avses, även om jag vet vad som menas med k-märkt lika litet som jag vet vad som särskiljer ett modernt resultatintriktat parti från de gamla vanliga, men någon "partihöger" har jag banne mig aldrig tillhört. För mig låter det mest som *bullshit* alltsammans. Vilka i partiet vill inte nå resultat? Frågan är väl vilka och hur de ska åstadkommas?

Vänsterpartiet i Lund har en lång och gedigen tradition av okamratligt och slösaktigt beteende. Kan vi inte nu i höst oavsett valresultat försöka mötas med insikten att våra olika etniska bakgrunder, sociala erfarenheter och ideologiska ståndpunkter är något som berikar organisationen och möjliggör spännande diskussioner och en verklig representativitet? Måste vi vara klonade för att kunna vara med i samma organisation?

Och kan inte ni som så envetet försöker lägga ner Veckobladet skaffa er en annan hobby?

Nilla Bolding

PS Jag skulle vilja ägna några höstlördagar åt att stå (näja, sitta för min del) på Mårtenstorget med kampanjlistorna mot parkeringshusen i centrum. Är det någon som vill göra mig sällskap? DS

Kulturnatten - politik som kultur

Välkomna till Kulturens auditorium på lördag! Kulturens kväll kallas Kulturmak och börjar kl. 20.00. Temat passar utmärkt för ett program där Röda Kapellet och Røde Horn samverkar i en föreställning med lika mycket politik som kultur. Föreställningar spelas 22.00 resp. 23.15. Orkesterstycken interfolieras med politisk text, som framförs av Anders Granström. Joakim Casagrande dirigerar.

Vad bjuder vi på?

De två röda orkestrarna presenterar programmet: "El pueblo unido Musiken som enande kraft mot nazismen". Motståndet skildras i ett europeiskt perspektiv från Spanien i väster till Leningrad och ostfronten. Kronologiskt rör vi oss från tidigt 30-tal till andra världskrigets slut. Några tematiska nedslag. Gatustrider i Berlin där arbetare slåss mot nazister. Madrid, som tappert försvaras mot Francos fascister. Kulturellt motstånd i koncentrationsläger, judiska partisaner i Polen och framför allt slaget om Leningrad. Vi framför en del av det stora verket Leningradsymfonin, som skildrar den långa belägringen, människors uthållighet och kampen mot de nazi-tyska armeerna.

Vi skildrar hjältemod, konflikter och krig, men föreställningen slutar när de enade demokratiska krafterna i Europa och Sovjet besegrar nazismen. Vi firar fredsslutet när ljusen tänds på andra sidan Sundet.

MÖTE MÖTE

Medlemmarna i Vänsterpartiet i Lund kallas till medlemmöte **onsdag 25 september kl 19.00 i Vårfruskolans matsal**

ärenden:

1) kommunalpolitisk strategidiskussion

2) Veckobladets framtid
Beslutsunderlag finns hos Nita fr. o. m. måndag 23 september.

(nita.lorimer@home.se)
el tel 046/211 18 95

Anders Neergaard:

En första reflektion

Glädjeämnen:

Regimskifte i Lund
Regimskifte i Region Skåne
Regimskifte i Stockholm
Behållit ställningarna:
i Lund, Landskrona
ökat i: Malmö, Burlöv och Skurup.

En chans med hjälp av utjämningsmandat: att Skåne fortfarande representeras av fyra ledamöter i riksdagen.

Sorgeämnena

Fortsatt sjunkande valdeltagande
 Genombrott för rasism och främlingsfientlighet med Sverigedemokraterna och Folkpartiet.

En passiv och feg (eller var det ett politiskt beslut?) valkampanj trots en stark valplattform. En kraftig tillbakagång för vänsterpartiet nationellt.

Politiken åt mitten?

Med tanke på att de som inte röstar till en övervägande del är arbetarklass och invandrare så innebär ett sjunkande valdeltagande en potentiell försvagning av vänstern. Vänsterpartiet har under valrörelsen varit dålig på att driva en valkampanj för dessa grupper. Sjunkande valdeltagande är en indikation på att vår politik har dragit sig mot mitten.

Folkpartiet är valets vinnare i procent och mandat. Genom att fiska i främlingsfientliga och rasistiska vatten har en borgerlig vinnare korats. Parallellt med folkpartiets stora framgång har Sverigedemokraterna etablerats som ett parti i många av Skånes och Blekinges kommunfullmäktigen.

Socialism
Feminism
Antirasism

På kongressen i januari i år togs en valplattform. Den inleddes med några stycken som presenterade vänsterpartiets samhällsanalys utifrån ett konfliktperspektiv. Socialism, feminism och antirasism skulle utgöra grunden för vår valkampanj. Nu blev det inte så. Antirasism dök endast upp som en reaktion på folkpartiets "integrationspolitiska" utspel och klassfrågorna lyste till stor del med sin frånvaro. Däremot gjorde partiet ett hyfsat arbete med att lyfta fram feminismen. Det känns som partiledningen hoppasades att de 12-13% som vårens opinionsmätningar gav oss skulle komma per automatik. Passivitet och feighet tycker jag har kännetecknat den centrala valkampanjen. När så socialdemokraterna får igång sin valmaskin i slutspurten och lyfter rättvisefrågor som inte ligger vänster-

partiet efter så framstår vårt sjunkande röstetal som naturligt.

Taburetsjuka?

Det verkar som sökandet efter ministerplatser förlamat partiet från att bedriva en valrörelse värt partinamnet. Utöver att klassfrågor har tonats ned så att vi legat i skymundan av socialdemokraterna och att antirasismen reducerats till att bli ett "fy på dig Folkpartiet" så har även våra utrikespolitiska positioner blivit viskningar under valkampanjen.

En lärdom från valkampanjen menar jag är att vi som parti måste dra vänsterut. Kring orden socialism, feminism och antirasism finns en verklighet för många människor. Vi har helt enkelt varit för otydliga – en otydlighet som gränsar på till feighet.

Vad hände i Skåne?

Jag menar att partiet centralt har en del att lära av utvecklingen i Skåne. Visserligen är vänsterpartiet här relativt svagt men vi går i rätt riktning. Medan vi backar med 3,4% över landet så har nedgången i Skåne varit beskedlig och vissa kommuner ingen nedgång alls.

I Malmö har vi sett en svag ökning och i flera kommuner har vi stått stilla (t.ex. Lund och Landskrona). Jag vågar påstå att de två största anledningarna till denna utveckling står att finna i ett ökat stöd från ungdomar och invandrare. I vallokalsundersökningen som SVT gjorde röstade knappt 20% av förstagångsväljare på vänsterpartiet. 22% av invandrare (33% av utomeuropeiska invandrare) valde i samma undersökning att rösta på vänsterpartiet. Den radikalitet som Skåne utvecklats och där socialism, feminism och antirasism samsats, tror jag har varit en betydande förklaring till den klart bättre situationen i Skåne.

Vad hände i Lund?

Det är regimskifte i Lund. Socialdemokraterna går kraftigt framåt medan miljöpartiet och vänsterpartiet står still (trots det får vi ytterligare ett kommunfullmäktigemandat).

Vår valkampanj präglades av mycket starka motsättningar som en effekt av personvalskampanj för Karin Svensson Smith. Våra 11% i Sydsvenskans opinionsundersökning i mitten av augusti blev till slut 9,6% i valet. Det framstår som mycket sannolikt att vi hade kunnat öka något utan personvalskampanjen. Samtidigt är det ett faktum att vänsterpartiet i Lund inte backade i enlighet med rikstrenden. Jag skrev ovan att ungdomar och invandrare har betytt mycket för vänsterpartiet i Skåne – det stämmer paradoxalt nog i än högre grad när det gäller Lund paradoxalt för att dessa grupper blev utrensade från kommun-

fullmäktigelistan. Skånes starkaste Ung Vänster fäste finns i Lund vilket har betytt mycket för den politiska mobiliseringen av ungdomar. Ung Vänster, med många invandrande ungdomar och ett mycket starkt antirasistiskt arbete, har alltså skapat en betydande trovärdighet bland Lunds invandrare. Det innebär att det finns en tung börda att bära för den tillträdande kommunfullmäktige-gruppen.

Inte en vanlig Svensson

Det går ju inte att skriva en kommentar utan att nämna riksdagsvalet i Skåne Södra och Kryssa-Karin-Kampanjen. Det finns stora möjligheter att Karin Svensson Smith blir inkryssad. Med en budget som har tillåtit mängder med annonser, fyrfärgsflygblad etc har en grupp vänsterpartister visat vad de menar när de säger sig vara principiella motståndare till personvalskampanjer.

ANDERS NEERGAARD

Olof Norborg:

En hel del i regionen
att glädjas åt, trots allt

Visst finns det anledning att vara besviken över partiets dåliga riksvälresultat och ännu mer anledning att uppröras över Sverigedemokraternas mandat i minst sex skånska kommuner bl a Malmö och Landskrona. Men tittar vi på det regionala valresultatet i Skåne finns det också en hel del att glädjas åt.

Ajöss, Skånes Väl!

Största glädjeämnen är naturligtvis den rena s-v-majoriteten i ett regionfullmäktige utan Skånes Väl, och majoritetsskiftena i Lund och Helsingborg (i den senare staden backade dock v beklagligt nog från sju till fyra mandat). På minussidan finns att borgarna tar över styret i Kristianstad.

Det är värt att notera att partiet tappat mindre i södra Skåne än i landet i övrigt (- 1% i riksdagsvalet i Malmö-kretsen, och - 1,5% i Skåne södra, att jämföra med -2,7 i Skåne västra -3,4 i norra och östra riksdagsvalkretsen och -3,7 i riket).

Från att Skåne tidigare legat långt under partiets riksvälresultat börjar Malmö nu närma sig (7,5% i riksdagsvalet i Malmö att jämföra med 8,3% i riket). Trots tillbakagången ser Skåne ut att behålla sina fyra v-riksdagsmandat (i skrivande stund ej klart vem som besätter mandatet i Skåne södra).

Ökat i Burlöv och Skurup

I en del skånska kommuner har partiet rentav ökat: Burlöv, Skurup och måttligt utan mandatvinster även i

Malmö, Simrishamn och en liten ökning i antal röster även i Lunds kommunalval. Gemensamt för partiföreningarna på dessa orter är att de är aktiva och utåtriktade. Vi tycks alltså denna gång se ett klart samband mellan partiets egen aktivitet och valresultat på ett sätt som inte alltid är fallet. Det kan också konstateras att partiet gått bra i invandratäta stadsdelar i åtminstone Malmö (Rosengård) och Landskrona.

Hör du! premiär i Hörby!

Partiet kom för första gången in i kommunfullmäktige i Hörby, däremot misslyckades försöket att ta mandat i Vellinge.

Måttlig minskning

I regionvalet är tillbakagången i Skåne som helhet mindre än i de övriga valen, totalt - 0,8 %.

OLOF NORBERG

Boktips

Två böcker som kommit ut på Ung Vänsters nystartade bokförlag Nixon. Finns att köpa i Avantis boklåda på lokalen (kontakta Robert Nilsson).

Aron Etzler: *Ta det tillbaka – arbetarklassen, staten och framtiden*

Arbetarklassen är större än någonsin. Men arbetarrörelsen tycks ha tappat sin kraft. Över hela Europa förlorar socialdemokratin makten. Vänstern till vänster om socialdemokratin har försökt bli resonabel och realistisk för att kunna få vara med och påverka. Men resultatet har blivit något annat. Det politiska landskapet förändras inte av en slump. Globaliseringen skulle ge oss tillväxt, broderskap och utveckling. Vi fick fabriksnedläggningar, rasism och nyfattigdom. Samtidigt har ett uppror mot högerpolitiken börjat. Tecknen är tydliga: vänstern är på väg tillbaka. Men hur stark är den?

Boris Kagarlitskij: *Radikalismens återkomst – att omforma vänsterns organisationer*

Nyliberalismen har haft en förödande inverkan på vänsterns institutioner. Fackföreningarnas nedgång i väst har skapat illusionen av att den fackliga organisationen har gått ned. Kagarlitskij visar att facket i global skala i själva verket vuxit och står inför en radikalisering som återskapar den fackliga kampens potential. Med utgångspunkt i erfarenheter från Östeuropa och Tredje världen visar Kagarlitskij på det akuta behovet av en universell vänster som det enda gångbara alternativet till det framväxande nya barbariet.

Ung Vänster är valets vinnare!

Arton procent av förstagångsväljarna röstade på Vänsterpartiet.

Trettio procent röstade på socialdemokraterna.

Förstagångsväljarna tillhör den första generation född på nittonhundratalet som fått uppleva en sämre levnadsstandard än sina föräldrar. Inte på grund av att samhällets resurser blivit mindre. Utan för att en medveten högerpolitik fördelat resurserna orättvist. Resultatet har blivit ett stabilt vänsterblock bland ungdomar.

Nu har man tagit ställning för att ett annat system är möjligt. Mer av rättvisa och demokrati, mindre av klas-sambälle och marknad. Framför allt innebär det en seger för organiseringsens och solidaritetens idé – att vill vi ändra på något får vi göra det själva. På våra egna villkor och efter våra egna regler. Då behövs Ung Vänster.

Ung Vänster har inte i första hand gått till val för att visa upp unga parlamentariker som kan företräda "ungdomars" intressen – vilka särskilda intressen det nu skulle vara. Snarare har vi sagt att politikerna inte kan fixa allt. Det är så klart viktigt att rösta och att lägga sin röst på Vänsterpartiet.

Men om vänsterns parlamentariker ska kunna föra en vettig vänsterpolitik måste de få stöd i opinionen. Då måste det finnas många som är organiserade.

Detta är framför allt ett ställningstagande för parlamentarism, demokrati och politik. Politiken är ju vårt medel till makt, vi som inte äger några stora företag eller kontrollerar media.

Högern har istället snackat skit i debatter på skolor och fritidsgårdar, ofta på ett ganska nedvärderande vis. De påstår att deras politik skulle vara bra för alla, och döljer att politik handlar om konflikter.

Resultatet har inte låtit vänta på sig: Ung Vänster kommer att kunna starta ett tiotal nya klubbar runt om i Skåne efter valet. Tre av dem kommer att dra igång i Lund. I norra Skåne kan vi skapa ett rött bälte för att möta och isolera "fascistbältet" i nordvästra delen av distriktet.

Överallt finns det ungdomar som på ett självklart ser sig själva som vänster, och kommer att kräva gratis mat på gymnasiet, en skola utan betyg, fasta jobb med en lön som går att leva på och lika lön för lika arbete. Man vet att det är möjligt att göra det, och inte särskilt svårt att lyckas. Det är en kampvilja vänstern måste kunna hantera i det parlamentariska arbetet.

ROBERT NILSSON

Krysskampanj – javisst!

Dom som röstade fram Philip Mauhgan till första plats i Skåne län södra visste nog inte vilka krafter som släppte loss. Det visste inte jag heller. Viljan att stödja Kryssa Karin-kampanjen har vuxit hela tiden och intresset har varit enormt. Många v-medlemmar och icke medlemmar, både i och utanför Lund, har deltagit.

Att jag själv har varit med beror på, som jag sa på vänsterpartiets årsmöte i Lund, att en så kompetent politiker som Karin Svensson Smith skall sitta i riksdagen. Självfallet har det faktum att jag har en samsyn med Karin när det gäller politiken stor betydelse. Kampanjen har varit lustfylld. Själv har jag inte varit så tänd i en valrörelse sen 1979. Då gick vänsterpartiet (läs VPK) fram i kommunalvalet och fick cirka 13 procent. Att sandinisterna jagat ut Somoza ur Managua och Nicaragua tidigare under våren–som-maren gjorde det hela än mer lustfyllt den gången.

Jag har tidigare suttit i valledningen i Lund och varit utdelningsansvarig vid två tillfällen. Dom gångerna har det gått bra att få utdelat vårt valmaterial i Lund. Jag var utdelningsansvarig också nu i Karinkampanjen och konstaterar, att maken till vilja att dela ut vårt flygblad har jag inte upplevt tidigare. Suget har varit stort och vi har varit i större delen av valkretsen och delat ut – fantastiskt!

Höjdpunkten för min del i kampanjen var när vi, ett gäng på fem personer, hade delat ut flygblad några timmar i Ystad och efteråt körde och badade. Detta var den 8 september. Jag har badat rätt mycket i Ystad men aldrig så varmt och skönt.

Det har glunkats en del att kampanjen skulle bestå av Karins rika vänner, som finansierat kampanjen. Visst är vi rika. På den gemenskap vi haft när vi suttit i sommarkvällarna och planerat. Rika på den glädje vi känt över att vara så eniga i vårt engagemang för att åter få in Karin i riksdagen. Dom välbesökta trädgådsfesterna vi haft. Och du! tur med vädret har vi haft – vi också. Ekonomiskt är vi många, många som bidragit för att kunna trycka upp flygblad och till annonser.

Jag kan själv vara skeptisk till krysskampanjer. Man har en känsla av att bakom en del kampanjer står bara den politiker som vill ha kryss, möjligtvis också familjen. Men när så många står bakom en kampanj, som i vårt fall, så tycker jag personval är OK. Ingen av de som står bakom Karins kampanj gör det ju för egen vinnings skull. Krysskampanjen har utgått från en positiv syn och från att partiet skall gynnas av vår aktivitet.

Under kampanjen har vi märkt att det finns en stor respekt för Karin, hennes politiska linje och det arbete hon utfört i riksdagen. Genom kampanjen har vi säkert maximerat rösterna för vänsterpartiet. Det är bra att väljarna

Tungt för nya majoriteten i regionen

– Det är mycket glädjande att borgarna förlorade makten i Region Skåne, säger Saima Jönsson, Lunds främsta kandidat till regionfullmäktige där hon blir ordinarie ledamot om de preliminära röstsiffrorna står sej. Men det är en rad tunga uppgifter som väntar den nya majoriteten.

– För det första måste vi få ordning på ekonomin. Det lär inte gå utan en betydande skatthöjning. Sânt är aldrig roligt, men alla vänsterpartierna var mycket tydliga på den punkten före valet så väljarna har gett oss ett klart mandat.

– För det andra måste privatiseringarna och bolagiseringarna av sjukvården stoppas och sen vändas, men det är en komplicerad både politisk och administrativ process. Stor skada har redan skett.

– Dessutom får vi inte gå för bryskt fram. Personalen har varit utsatt för många omorganisationer och andra förändringar och den behöver arbetsro, säger Saima som själv arbetar på en vårdcentral och upplever stämningarna.

Vänsterpartiet tappade, fortfarande enligt preliminär sammanräkning, totalt ett mandat i regionen och har nu tio, men vann ett just i den valkrets som Lund tillhör.

– Det blir en stor del förnyad v-grupp i regionen där många ännu inte har så stora kunskaper om sjukvård som är vårt dominerande ansvarsområde, säger Saima Jönsson bekymrat.

Liksom för fyra år sedan bryts kontinuiteten starkt i vänsterns region-grupp, vilket gör att mycket kunskap går förlorad. Men om förnyelsen innebär att de vet mycket om t.ex. sjukvård är förnyelsen naturligtvis positiv, konstaterar Saima Jönsson.

Gr

fått ett tydligt alternativ till den av partiet fastställda listan. Därmed är det väljarna som fått avgöra vem dom vill se i riksdagen av Philip och Karin. Jag skall inte här ta upp de invektiv som kastats mellan de olika lägren i partiet, mellan Karinanhängare och Philipanhängare. Jag skall bara konstatera att lundastyrrelsens beslut, att förklara de medlemmar som stödde Karin som icke önskvärda i valrörelsen, var plågsamt. Det var tur att vi inte följde beslutet, för det var väl vi som dominerade den reguljära valrörelsen de sista dagarna. När detta skrives, fredagen innan valet, så vet jag ju inte hur det kommer

Kommunalvalet i Lund:

Väljarna vill ha rödgrön reda

När detta läses torde VB-abonnenterna genom morgontidningarna ha fått veta två saker:

1) Ifall förhandlingarna om Lunds nya regering har inletts.

2) Om valnattens resultat står sej, det vill säga om vänsterpartiet verkligen får ett sjunde mandat. Folkpartiet ligger farligt nära att ta det. I så fall krymper den rödgröna majoriteten till 33–32.

– Men en styrande majoritet av s-v-mp måste det bli, säger Mats Olsson (v). Allt annat vore ett svek mot väljarna i Lund som tydligt har visat att de vill ha bort borgarna. Lennart Prytz (s) öppning mot fp var en typisk valrörelsemanöver. Samarbetet mellan de tre oppositionspartierna har ju fungerat bra under den gångna mandatperioden, och det har i synnerhet funnits en samsyn i viktiga mjuka frågor som vård och skola. Räkna med rödgrönt!

En koalition förutsätter förhandlingar om fördelning av nämndplatser.

– Med nuvarande siffror har s 62 procent av koalitionen mandat och kan alltså göra anspråk på cirka tre femtedelar av platserna, fortsätter Mats.

Varför gick då valet i Lund relativt bra för vänstern?

– Jag tror att borgarna förlorade mycket på bostadsbristen och på moderaternas ovilja att ge mark åt det kommunala bostadsbolaget. Sen har vi gynnats av den nationella tendensen att ungdomen går åt vänster. Vi ser det till exempel genom vår starka uppgång i det valdistrikt som omfattar Vildandens studentbostäder.

Ekonomi torde bli ett bekymmer. Det sägs att äskandena för nästa år motsvarar ett budgetunderskott om 110 miljoner.

– Visst är det problematiskt, erkänner Mats. Men uppfyller s-regeringen sina löften kan kommunerna vänta ekonomisk hjälp i olika former.

Den nya v-gruppen i fullmäktige-gruppen kommer att omfatta nio till elva personer, beroende på mandat och ersättningsplatser. Hur verkar den?

– Bra! Och fullständigt enig, åtminstone nu på det första mötet. Skriv det!

Gr

att gå. Jag har ingen erfarenhet av vad krysskampanjer kan få för effekt. Förhoppningsvis får vänsterpartiet ett mandat i valkretsen, helt säkert är det inte, och jag hoppas att det blir Karin som får flest kryss och att hon får fler än de 8 procent som behövs.

SVEN-HUGO MATTSSON

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Tel 046/14 33 09. Utges av V-o UV Lund. Prenumerationsavgiften, (se redaktionsrutan nedan) insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv. utgivare: Ola Hagring** Tel 046/14 33 09. Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: veckobladet.lund@passagen.se Red. förbehåller sig rätt att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Jag känner mig nöjd.

Det är söndag morgon. Jag har ännu inte lagt min röst och inga resultat från valet föreligger ännu. Men jag har bestämt mig. Det är därför jag är nöjd. Vänsterpartiet i Lund har nu med all önskvärd tydlighet visat vem man är och det är inte utan att man får associationer till den sovjetkommunism man trodde låg bakom oss. De tenderar som nu slagit ut i full blom visade sig redan för två år sedan när Anders Neergaard kom till Röda Kapellet repetition för att påpeka att vänsterpartiets styrelse ansåg sig ha rätt till att bestämma vilka personer som skulle tala vid appellmöten som arrangerades av Röda Kapellet. Vi hade vid det tillfället valt talare som misshagade vänsterpartiets styrelse. Redan då började det lukta illa. Jag kan upplysningsvis informera om att Röda Kapellet är partipolitiskt oberoende och spelar vid de tillfällen som medlemmarna bestämmer. Relationen med vänsterpartiet finns endast genom de orkestermedlemmar som samtidigt är medlemmar i vänsterpartiet och genom de orkestermedlemmar som är, eller har varit, sympatisörer till vänsterpartiet. Nästa allvarliga tecken på vad som försiggår i lundavänstern visade sig i procedurerna kring nomineringen till riksdagslistan.

Det avgörande tecken kom när jag deltog i appellmötena lördagen före valet på Märtenstorget och Stortorget. Både Lunds riksdagskandidat Karin Svensson Smith och regionfullmäktigekandidat Saima Jönsson var närvarande, men tilläts inte tala trots att de gärna ville. Jag kände mig privilegierad som inte behövde spela med i Röda Kapellet och på så sätt stödjade detta möte präglad av censur. Solidariteten med Röda Kapellet är naturligtvis ett dilemma för mig, men i det här fallet var inte min marginalinsats viktig för det musikaliska framförandet. Jag beklagar de medlemmar som hade nyckelroller i orkestern och som kände sig tvingade att spela.

Hur skulle jag kunna lägga min röst på Nita Lorimer som i vänsterpartiets styrelse framför och får gehör för att de som öppet tar ställning för kryssa-

karinkampanjen inte är välkomna att delta i valarbetet och hur skulle jag kunna lägga min röst på Mats Olsson, Ulf Nymark eller Clas Fleming? De två senare hade visserligen offentligt tagit ställning för kryssakarinkampanjen, men var tydligen ändå så undfallande att man deltog och talade vid ett möte som i sovjetkommunistisk stil lade munkavle på de politiker som för tillfället inte passade. Jag är tacksam för att lundavänsterns själ på så sätt tydliggjordes för mig och därmed gjorde valet lätt.

För många väljare gäller det att välja det parti som är minst dåligt. Vänsterpartiet i Lund är inte längre det minst dåliga partiet för mig.

OWE SVENSSON

Kommentar till Owe

Owe Svensson menar att allt inte står väl till inom Vänsterpartiet i Lund. Det ger jag honom helt rätt i. Ingen politiskt intresserad lundabo torde ha kunnat undgå att notera att det finns minst två mot varandra stridande grupperingar inom organisationen. Owe skriver om (v):s appellmöte som hölls lördagen före valet. Karin kom dit med avsikten att, trots styrelsens skandalösa beslut, i likhet med andra kandidater hålla appelltal. När det stod klart att detta kunde leda till att konflikten inom partiorganisationen skulle förvärras och föras inför öppen ridå på ett av stadens välbesökta torg dagen före valet avstod Karin från att tala. Jag och Clas diskuterade med Karin innan mötet hur vi i det läget skulle förhålla oss. Vi var eniga med Karin om, att eftersom den andra krysskampanjens folk, dvs krysskampanjen för den manliga kandidat som toppar riksdagslistan, inte ville ta ansvar för slutspuren i valet och bojkottade appellmötet till förmån för att i sista stund dela ut flygblad till stöd för sin kandidat, var det viktigt att Vänsterpartiet genomförde sitt planerade möte och det utan offentligt bråk.

ULF NYMARK

Kommentar till Ulf

Som redaktör, för detta mitt sista nr av Veckobladet, ville jag efter god journalistisk sed ge Ulf möjlighet till replik efter Owe Svenssons beskyllningar mot honom för att vara "sovjetkommunist"! Den möjligheten tog han inte. Varför? Tyvärr faller Ulf i stället offer för frestelsen att antyda att det låg ett styrelsebeslut mot att låta Karin framträda, som var anledningen till att hon inte

talade. Det är dålig påläsning att påstå något sådant. Styrelsens beslut gäller enbart medverkan i den nu förhoppningsvis avsmnade kampanjen för KSS.

Såvitt jag kan se fanns det inget som talade för att Karin Svensson Smith skulle ha haft för avsikt att förespråka kryssning av sig själv på appellmötet. Därför borde hon fått tillfälle att föra fram partiets politik. På samma sätt som hon f ö gjorde i valbyrån dagen före. Samma förutsättning borde gällt för Saima Jönsson.

Vad jag förstått var det inte heller fråga om någon bojkott av appellmötet, som var ovanligt välbesökt både bakom och framför mikrofonerna. Två orkestrar på detta avslutande möte var imponerande.

Det som stod klart för Ulf Nymark var i stället att en personlig konflikt var under uppegling. Den vill Ulf nu inte redovisa. I stället skyller han liksom Owe på (v)-styrelsen. Owe's okunskap kan förklaras. Knappast ursäktas. Information har stått att få. Ulfs inte.

RUNE LILJEKVIST

Hur skall vi minska klyftorna?

"Ni är ena jävla kommunister!" Det var länge sedan jag fick en sådan replik i ansiktet. Det kändes ovanligt, oväntat och dråpligt. Detta hände efter appellmötet på Märtenstorget i lördags. Vi hade markerat vänsterns styrka med två (!) orkestrar. Det är klart att den medelålders mannen blev provocerad. Du Owe blev tydligen också uppretad.

Som styrelseledamot i Röda Kapellet vill jag korrigeras Owe's historieskrivning. För att klara ut missförstånd, få information och få lyssna på argument har vår styrelse vid två tillfällen bett företrädare för partiföreningen i Lund att komma till orkestern. Dessa två är Anders Neergaard och Mats Olsson. Initiativet har i båda fallen alltså varit vårt.

Jag har också förstått att det ibland varit oklart om vem som arrangerat appellmöten. Appellmötestillstånd har alltid söks och betalats av partiföreningen. Partiet har också valt tider och platser och oftast talare. Ibland har dock orkestern föreslagit kamrater som vi tyckt varit särskilt lämpliga.

Ytterligare ett klagörande. Till skillnad från "Vänsterpartiets blåorkester i Stockholm" har Lunda-orkestern aldrig haft någon partibeteckning i sitt namn. Under de senaste åren har (V) i Lund betalat orkesterns notkopie-

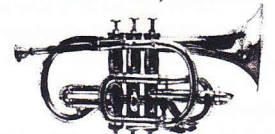
ring. Jag menar inte att det innebär att orkestern är "köpt". Jag ser det som ett frivilligt bidrag från en välvillig, närstående organisation. Vi begär naturligtvis inte heller ersättning för våra framträdanden på partiföreningens möten.

Hur kommer vi vidare?

Jag beklagar djupt de interna motsättningarna. De har skadat partiföreningen och dess valarbete. De har satt split mellan partimedlemmar. Också Röda Kapellet framstår som splittrat. Orkesterns styrelse har arbetat hårt detta år för att hitta speltillfällen som orkestermedlemmarna kunnat enas om. Vi har försökt att driva en självständig linje där vi hävdar att partiföreningens splittring inte har med Kapellet att göra. Men appellmöten har fått ställas in både höst och vår. Det feministiska musikprogram som skapades och repeterades i våras har vi aldrig kunnat framföra. Hur kommer vi vidare?

Är det bara Nilla Bolding (se hennes inlägg i detta nr) och jag som funderat på "efteråt"? Hur ska vi minska VÅRA klyftor i Lund? Hur ska vi få ett hyfsat debattläge? Hur ska vi kunna behandla varandra kamratligt?

ELISABETH, KORNETTIST

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av:
Rune Liljekvist o. Elisabeth Iregren

Kontaktperson för nästa nr:
Gunnar Sandin

Manus sänds per post till:
Veckobladet, Svartbröders-g 3,
223 50 Lund. Månd. senast 18.00
Manus mottages som e-mail:
veckobladet.lund@passagen.se
diskett. Obs! RTF-format.
Meddela längre manus.
Ansv. utg. Ola Hagring
Tel./mail till redaktörerna:

Rune Liljekvist 046-211 50 69
rune.liljekvist@telia.com
Robert Nilsson 046/12 61 85
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Charlotte Wikander 046/13 96 26

Vid utebliven tidning eller prenumerationsärendet ring:
Cecilia på expen: 046-13 82 13
Är expen obemannad lämna meddelande till telefonsvararen.
Röda Kapellet's hemsida:
<http://stop.at/RodaKapellet>